

عنوان مقاله:

جایگاه مشارکت مردمی در توسعه فضایی پایدار محله اطراف خیابان ناصریه شهر کرمان

محل انتشار:

اولین کنفرانس معماری و فضاهای شهری پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

محمدتقی رضویان - دانشیار، عضو هیئت علمی گروه جغرافیا، دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید بهشتی

وحید فخرآبادی پور - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری دانشگاه بین المللی امام رضا (ع)

خلاصه مقاله:

برنامه ریزی مردمی و مشارکتی در صورتی محقق می شود که زمینه مشارکت مردم، متخصصین و مسئولان در فرایند تصمیم گیری و اجرا فراهم شود. از طرفی نیز، در دوره تحولات جدید شهرنشینی و مشکلات ناشی از آن، مراکز و بافت های تاریخی شهرها بیش از سایر نقاط شهری در معرض تأثیرات نامطلوب توسعه شهری قرار گرفته اند. تا آنجا که موضوع احیاء این بافت ها در مسیر تحولات جدید، ناگزیر می نماید. بافت تاریخی و فرسوده اطراف خیابان ناصریه شهر کرمان نیز از این امر مستثنی نیست. از این رو با ارتقاء منزلت اجتماعی این محلات از طریق مشارکت ساکنین می توان به تقویت حس مسئولیت پذیری، تعلق به مکان، همبستگی، خودباوری و اعتماد به نفس آنها کمک نمود و نهایتاً به چرخه ای از مشارکت و پایداری اجتماعی دست یافت. پژوهش حاضر با هدف ارتقاء جایگاه مشارکت مردمی در جهت توسعه فضایی پایدار محله اطراف خیابان ناصریه شهر کرمان، به دنبال ارائه راهکارهایی به منظور دستیابی به این هدف اساسی است. که ابتدا با ارائه تعریفی از مشارکت، بافت فرسوده و برنامه ریزی مشارکتی و ارائه نظریه های شهرسازی مشارکتی، اشکال مشارکت، معیارهای دسته بندی مشارکت و همچنین تاریخچه مشارکت در نوسازی و بهسازی بافت های فرسوده شهری، در ادامه نیز شناخت کلی از محدوده شامل ویژگی های کالبدی- جمعیتی محدوده و مهاجرت و حرکت های جمعیتی در محدوده را ارائه می دهد و در نهایت نیز با ارائه ماتریس (SWOT) و تجزیه و تحلیل این ماتریس، راهکارهایی به منظور رسیدن به هدف پژوهش را بیان می کند.

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی مشارکتی، توسعه فضایی پایدار، بافت فرسوده، محله ناصریه کرمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/294668>

